

Cartes

«Llibre Blanc»

dels escocesos

Joan Boronat Lecha. Blanes.

Hi ha veus que consideren exemplar el comportament dels escocesos per la publicació del ja famós Llibre Blanc, i exigeixen a en Mas que informi sobre els avantatges i inconvenients de la nostra independència.

Puntualitzem:

1.– Podem considerar el ministre Alex Salmond el promotor principal del moviment proindependència i el primer interessat a convèncer els ciutadans. A Catalunya, és el Poble qui reclama independència. El president Mas és una incorporació tardana, que es troba entre l'espasa (el Poble) i la paret (l'abrupte mur de la Constitució), per tant, ni necessita convèncer ningú, ni farà res que li compliqui la vida.

2.– Al Regne Unit, escocesos i anglesos tenen ben assumides les seves dissemblances nacionals; i, fins i tot ara, amb la trama de la independència, el comportament és de respecte mutu. A Espanya, pel sol fet d'insinuar els catalans les nostres particularitats, molts espanyols s'escandalitzen (expressant-ho suaument). El comportament dels anglesos és un exemple a seguir per part espanyola.

3.– Per als que demanen un Llibre blanc català, existeixen documents com Adéu Espanya, Hola Europa o entrevistes televisives a economistes i empresaris com Carles Boix o Ramon Carner, que, molt abans que el llibre escocès, ens han explicat els avantatges d'una Catalunya independent. Ja se n'encarrega l'Estat, amb la «guerra» bruta, les lleis injustes i vomitant mentides, d'esbombar la part negativa.

Com en totes les accions que comporten un canvi, amb la independència uns milloraran (una majoria) i altres (una minoria) perdran privilegis.

Si fóssim honestos, no anteposaríem els interessos individuals a la dignitat i el futur en llibertat de tot un poble. Una cosa és segura, les nacions que s'han independitzat mai s'han fet enrere.

Tothom igual

davant la llei?

Francesc Buixeda Cabré. Santa

Pau.

Segons el que disposa l'article 14 de la Constitució, «els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaldre cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social». Aquesta afirmació és clara i contundent, i no dona lloc a cap altra interpretació o exclusió. Partint d'això, no ens ha de sorprendre que el jutge Castro, lluitant contra vent i maror, hagi imputat novament la Infanta Cristina, després de recollir tot tipus d'informes, que es mencionen en l'acte de 227 fulls. S'ha hagut de carregar de raons per justificar clarament l'actuació, no és normal que per un acte d'imputació s'hagi d'escriure tant, però essent qui és...

Els delictes imputats són blanqueig de capitals i delictes fiscal, que poden ésser penats amb més de cinc anys de presó i multa pecuniària. Tots som iguals davant la llei? Potser hauria estat millor que la Infanta hagués declarat ja el primer cop, i «el martiri dels Borbons» ja s'hauria acabat a hores d'ara.

Tot seguit ja s'han aixecat les llances de la defensa i s'estan preparant per recórrer l'acte d'imputació. Veurem, de tota manera, les actuacions que puguin fer la Fiscalia i l'Audiència Provincial al respecte.

Com ja hem dit en altres cartes al director, tenim uns abanderats defensors de l'execució de la justícia en casos molt especials, com són Alaya, Ruz i el mateix Castro, sense deixar d'esmentar el Silva, que de moment està

apartat per haver engarjolat Blesa (esperem que sigui reincorporat el més aviat millor). No dubteu a continuar la vostra tasca tal i com ho esteu fent i tindreu el suport total de la ciutadania.

Com a Olot, enlloc
paqueta tatxé. olot.

Però tot lloc és com Olot. Els polítics que tenim, quan volien entrar, deien que hi havia d'haver un canvi. El canvi hi va ser, però de mal en pitjor. La dita d'abans era «pets per merda». Van posar per Alcalde en Coromines, perquè molta gent el coneixia com a metge però com que a mi no em vol veure no hi podria pas anar com a metge, perquè no em despertaria, s'ha tornat polític.

Aquí a l'avinguda Gaudí, van pintar un zig-zag a terra per perjudicar. Sabien el que feien. Després de voltar per l'Ajuntament amb els que manen perquè ho arreglessin, no els va donar la gana.

Van dir que si jo venia judicialment, ho arreglarien. Doncs, he vingut judicialment i no ho han arreglat.

Actualment està igual, perquè veieu els polítics que tenim, ni venint de la justícia. Si per una cosa així fan el que fan, què faran per una cosa més grossa?

Aquí a l'avinguda Gaudí, la policia no existia, el de l'empresa de càrnies feia el que li donava la gana agafant tot el carrer per a ell. A l'Ajuntament hi devia pagar uns impostos molt especials.

Persones i persones hi ha. Aquesta empresa a les Preses feia igual, tot el carrer per a ells i els altres que es fotessin! Però els que manen allà li van dir: aquí tothom igual! Prohibit aparcar a la vorera.

Divisió perfecta

Francesc Gombau. Girona.

Tres partits polítics a favor (CiU, ERC, ICV), tres en contra (PSC, PP, Ciutadans) i una abstenció (CUP). Aquesta és la fotografia de la divisió existent al Parlament en relació al denominat «procés sobiranista». Algú podria al·legar que els tres partits a favor tenen més vots i més escons que els tres en contra. Però això només és cert a les eleccions autonòmiques, ja que a les eleccions generals són els contraris els que tenen més vots i més escons. En definitiva, una fractura política –i alhora també social– gairebé perfecta. No sé qui va dir que un líder es caracteritza per saber unir i no dividir. Però Mas està embarcant Catalunya precisament en un procés de fractura, divisió, crispació i tensió política en augment que crec que no conduirà a res de bo

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/01/19/cartes/652560.html?utm_source=rss